

2/2024

La Salette

Utešiteľ Plačúcej Matky

„Radujte sa, spravodliví, v Pánovi a plesajte,
jasajte všetci, čo máte srdce úprimné.“

Ž 32,11

Ples všetkých svätých

Kráľovský sprievod

Milí čitatelia,

tak ako nám dobrý Boh daroval seba v Synovi, tak aj my máme darovať seba Bohu a svojim blíznym. Všade okolo nás je niečoho nedostatok: v rodinách chýba láska, na pracoviskách porozumenie, medzi blízkymi odpustenie, všeobecne medzi ľuďmi harmónia, vo svete mier a dokonca nám samým, v našom vnútri, chýba pokoj. Všetko to vnímame, aj sa snažíme s tým bojovať modlitbou, vierou, dobrým slovom, radostným postojom, ale niekedy akoby to bolo málo. A to nás zraňuje, demotivuje, dráždi i vysiľuje. Prečo je to tak? Tento nedostatok musí mať niekde svoj pôvod. V hriešnej podstate nášho bytia? V nesprávnych ľudských rozhodnutiach? Možno. No nech hľadáme akékoľvek vysvetlenia, život nám naruša náš slabý vzťah s Bohom. Nedostatok našej odovzdanosti, dôvery a lásky nám nedovoľuje vnímať Božiu krásu a plniť Boží plán s nami. Ale je tu riešenie, a to riešenie nám ponúka sám dobrý Boh. Dáva nám čas a priestor na naše odovzdanie sa do jeho vôle. Adventným obdobím robí najlepšiu reklamu príchodu jeho Syna. Pozýva nás do ticha a rozjímania. Posmeľuje nás každou snahou mať ochotné a obetavé srdce. Nabáda nás k pokore, lebo sám je pokorný. Aktivizuje našu lásku, lebo sám je láska. Výzýva nás k svätosti, lebo sám je svätý. Pripravme všetko v nás na jeho príchod. V hĺbke osobnej modlitby sa ponorme do jeho milosrdenstva, v kráse vianočných svetiel vnímajme jeho velebu a slávu. Lebo daný nám je Syn, chlapec malý, ktorý nám otvoril večnosť a pozýva nás k sebe, aby sme ho milovali. Pripojme svoj hlas k anjelským chórom a spievajme Bohu na slávu. Potom sa náš nedostatok zmení na hojnosť: v rodinách bude láska, na pracoviskách porozumenie, medzi blízkymi odpustenie, medzi ľuďmi harmónia, vo svete mier a v našom vnútri pokoj. Prajem Vám požehnaný adventný i vianočný čas.

A. Fedorová

Obsah

✠	<i>Priprava</i>	4
✠	<i>Rorátne sväté omše</i>	5
✠	<i>Pozvánka na rorátne sv. omše v našej farnosti</i>	6
✠	<i>1. sväté prijímanie mojej dcéry</i>	
	<i>Pohľad krstných rodičov na 1. sväté prijímanie</i>	7
✠	<i>Ako mi jeden úbožiak ukázal, akí sme úbožiaci</i>	8
✠	<i>Bude sa konať 13. pešia púť z Chrenovca na Staré Hory</i>	9
✠	<i>Prvýkrát na púti na Stré Hory</i>	11
✠	<i>Držíme sa pevne našej viery</i>	12
✠	<i>Boh prítomný v našej každodennosti</i>	13
✠	<i>Detské sväté omše</i>	
	<i>Litánie k Božiemu Dieťaťu</i>	15
✠	<i>Detské a mládežnícke aktivity</i>	16
✠	<i>Farská kronika</i>	18

Príprava

Slovo „príprava“ sa v Krátkom slovníku slovenského jazyka definuje ako „činnosť, ktorou sa umožňuje uskutočnenie niečoho“. Aby pôda vydala úrodu, treba ju pripraviť; aby sa človek najedol, treba pripraviť jedlo; ak chce niekto dosiahnuť športový výkon, musí trénovať.

Príprava je veľmi podstatná a dôležitá aj v duchovnom živote. Už deti sa pripravujú na 1. sväté prijímanie i birmovku. Snúbenci pred prijatím sviatosti manželstva absolvujú prípravu. Ak chceme pekne prežiť Vianoce, je tiež nevyhnutná dobrá príprava. A práve tou je Adventné obdobie.

Určite väčšina veriacich ľudí vie, že tento čas je časom očakávania. Ako sa pripravujú domy a byty upratovaním, ako sa pripravuje štedrovečerná večera varením a pečením, tak sa pripravuje duša dobrou svedčou a stíšením. Lebo len kvalitnou prípravou sa môže v ľudskom srdci narodiť Boží Syn.

A ako sa môžeme konkrétne pripraviť na Vianoce? Uvedomením si, že vtedy oslavujeme príchod Boha na tento svet v podobe malého dieťaťa. Vnútrotným stíšením sa v samote, pri súkromnej osobnej modlitbe. Dobrovoľným sa zrieknutím niečoho (napr. menej pozerania televízie). Vyhýbaním sa hlučným zábavám. Na začiatku adventu si pripravujeme adventný veniec. Aké pekné je nájsť si čas a spolu ako rodina sa pri ňom modliť, zdieľať, rozprávať sa, čítať si vhodné zamyslenia. Dovoliť, aby sa naše srdcia zapálili pre Ježiša, pre ten čarovný okamih jeho príchodu. Ďalšou možnosťou je zapojenie sa do rôznych overených projektov, ktoré pomáhajú (napr. Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok). Alebo postačí aj nebyť nervózny, nestresovať ostatných, viac sa usmievať a byť milý.

V dnešnej dobe je problém stíšiť sa a upokojiť. Všetko ide veľmi rýchlo,

komercia je priam násilná a nám sa len ťažko odoláva. Ale nikto nás nechce odtrhnúť od balenia darčiekov, vianočných nákupov a celkových priprav, od radosti z rozsvietených svetiel a nadšenia z vianočných kolied. Len nech stredobodom toho všetkého je otvorenie vlastného srdca pre príchod Dieťaťa. Nech každý malý darček je symbolom toho najkrajšieho Božieho daru pre nás. Nech svetlá na budovách i stromčekoch sú symbolom jasu Betlehemskej hviezdy, nech každá koleda je anjelskou piesňou radosti z narodenia Spasiteľa. Lebo blíži sa požehnaný čas, skutočne krásny a radostný. Ako sa naň pripravíme, tak ho aj prežijeme. Nepodceňujme čas a možnosti, ktoré máme. Nerozhoduje doba, ani zhon, ale my. Všetko ostatné sú len výhovorky. Znova máme priestor na perfektnú prípravu – vnútrotnú i vonkajšiu. Ako využijeme ten čas? Toto rozhodnutie je na nás.

A. Fedorová

Rorátne sväté omše

Čas Adventu, ako všetci vieme, je obdobím prípravy na jedny z najdôležitejších kresťanských sviatkov, ktorými sú Vianoce. Okrem Adventného obdobia máme v cirkevnom roku aj Pôstne obdobie, ktoré nás pripravuje na slávenie sviatkov Veľkej noci. To, čo však obidve obdobia nejakým spôsobom odlišuje, je práve spôsob prípravy, ktorý v nich prevláda. Zatiaľ čo v Pôstnom období pomyseľne s Kristom kráčame na Golgotu v rámci pobožností krížových ciest, v Adventnom období kráčame cestou k Betlehemu, na ktorej máme pochopiť zmysel a podstatu Vianoc.

Jedným zo spôsobov, ktorý je aj dnes stále populárny, sú tzv. rorátne omše. Aký je však ich pôvod, zmysel či teologický rozmer?

Rorátna omša vznikla v priebehu stredoveku ako jedna z najrôznejších ľudových adventných pobožností k Panne Márii, ktoré sa potom rozvíjali. Podľa Ordo Romanus, omšovej knihy z 8. storočia, sa rorátna omša slúžila sedem dní pred Vianocami. Rorátna omša bola v stredoveku známa aj ako *Missa aurea* (zlatá omša), pretože sa k nej pridávali rôzne prisľúbenia a *Missa Angelica* (anjelská omša) kvôli evanjeliu, ktoré rozpráva o Zvestovaní začínajúc slovami „Missus est Angelus Gábriel (Anjel Gabriel bol poslaný).

V strede rorátnych omší teda stojí postava Panny Márie, nakoľko práve ona je tou, ktorá ako jediná nekráčala cestou tmy, ktorá je následkom hriechu. Z tohto dôvodu sa slávia sv. omše o Panne Márii. V prvých slovách rorátnej svätej omše je zhrnuté celé tajomstvo Adventu. Z nich pochádza aj samotný názov týchto omší. Ide opäť o citát z knihy proroka Izaiáša:

**Rorate caeli, desuper, et nubes
pluant justum:
aperiatur terra, et germinet
Salvatorem**

„Roste nebesá zhora, oblaky nech
pršia Spravodlivého;
Nech sa otvorí zem a vyklíči Spasiteľa.“
(Iz 45,8)

Tí z vás, ktorí ste sa na nich už niekedy zúčastnili, určite viete, že ich špecifikom je čas, kedy sa slávia. Pri rorátnych svätých omšiach sa kladie dôraz na to, aby sa začínali ešte za tmy. Prečo? Odpoveď nám ponúka verš z knihy proroka Izaiáša: „**Lud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiarí svetlo.**“ (Iz 9,1) Preto je tak dôležité, aby sa ich slávenie podľa možnosti uskutočňovalo skoro ráno a zároveň aby končili po východe slnka. Je to z dôvodu, že slnko, ktoré vychádza ráno, má symbolizovať Krista, ktorý je našim svetlom.

Preto, drahí bratia a sestry, vykročme aj v tomto čase Adventu na cestu nasledovania Krista. Opustíme všetko temné, čo sa ešte nachádza v nás a nechajme sa celkom preniknúť „jasným svetlom, ktoré zažiarí vo všetkých končinách Zeme.“ (porov. Kniha Tobiaš 13, 13) Aby sme v onú Noc narodenia Pána mohli spolu so žalmistom vyznať: „*Môj Boh rozjasňuje vo mne temnoty.*“ (Ž 18,29)

M. Mikuško

zdroj: www.pixabay.com

Pozvánka na rorátne sv. omše v našej farnosti

Pozývame deti, rodičov a rodiny na rorátne sv. omše so sv. Vincentom de Paul a na jeho cestu maľovanú srdcom. Roráty budú počas celého Adventu od pondelka do piatku o 17:00 hod. v Kostole sv. Michala Archanjela. Začíname v 1. adventnú nedeľu detskou sv. omšou o 11:00 hod. s požehnaním adventných vencov a pokračujeme poobedňajším stretnutím rodín o 16:00 hod. v Kostole sv. Michala Archanjela a na fare. Tu deti dostanú adventný plagát. Za účasť na rorátnych sv. omšiach budú každý deň dostávať nálepky. Na každej rorátnej sv. omši bude žrebovaný aj batôžtek sv. Vincenta de Paul s putujúcou Svätou rodinou a ukrytým prekvapením, ktorý si jedno dieťa bude môcť vziať domov. Na druhý deň ho prinesie späť, aby bol pripravený pre ďalšieho výhercu. Po každej svätej omši Vás tiež pozývame na faru, na posedenie pri čaji a betleheme. Tešíme sa na spoločne strávený čas a peknú prípravu na vianočné sviatky.

páter Stanislav

1. sväté prijímanie mojej dcéry

19. máj 2024 sa navždy zapíše do srdca mojej dcéry. Spolu s ňou aj dvanástim deťom, a to siedmym chlapcom a piatim dievčatám, ktoré práve v tento dátum prijali prvýkrát Pána Ježiša do svojho srdca. Nielen ona, ale aj my, rodinní príslušníci, sme intenzívne prežívali tento zázračný okamih. Celá príprava zabrala nejaký ten týždeň. Spoločné modlitby a okamihy tohto času boli obohatením pre celú rodinu.

Svätá omša prebiehala pokojne. Po požehnaní detí a rodičov sme zaujali svoje miesta v kostole. Páter Stanislav každému prvo-prijímajúcemu prideliť úlohu. Niektoré deti čítali, iné niesli obetné dary. Spevácky zbor svojimi piesňami hladil uši všetkým prítomným. Veľmi ma oslovila kázeň pána farára. Vystihla posolstvo tohto okamihu.

Uvedomovala som si každú minútu. Neustále som očami pokukovala po všetkých deťoch. Sledovala som, ako sa tvária a predstavovala si, na čo asi myslia. Túžobne som čakala na prvý očný kontakt s mo-

jou dcérou, ktorý mi naznačí jej pocity. Ten moment nastal tesne po prijatí svätého prijímania. Okamih záblesku slzičky v jej oku hovoril za všetko. Konečne prišlo to, na čo tak dlho čakala, za čo sa denne modlila, na čo sa ochotne pripravovala. Toto šťastie prijatia lietalo nad hlavami každého jedného z detí.

Začala sa ďalšia etapa ich kresťanského života a už je na každom z nich, ako túto úlohu uchopia a ako v nej budú pokračovať. Potrebná bude aj pomoc a podpora rodičov.

Náš príklad je tým najlepším vzorom. Nezabúdajme: „*To zbierajú vás peľ tie drobné Božie včielky. Napodobňujú vás. Sú to o vás tie najpresnejšie zrkadIELka.*“ (M. Rúfus).
J. Garajová

Pohl'ad krstných rodičov na 1. sväté prijímanie

Deň 19.5. 2024 bol pre naše krstniatko Lindušku veľkým dňom. Slávnosť 1. svätého prijímania. Veľmi sme sa na túto udalosť tešili.

V kostole v Chrenovci vládla čarovná atmosféra umocnená krásnou hudbou a spevom. A keď detičky za prítomnosti pátrov viedli do kostola, veru sme mali slzičky na krajíčku.

Detičky boli úžasné, zdalo sa nám, že ani trému nemajú. Bolo to presne tak, ako povedal páter: „Všetci anjelikovia popri nich lietali.“ Nakoľko my sme z Hel'py, nie

sme vôbec zvyknutí na spev a gitaru v kostole, pretože u nás sa výlučne hrá na organe a spievajú piesne zo spevníka. Naše deti celé dni nacvičujú a učia sa, čo má ktoré povedať. Nemajú cez prijímanie na pomoci žiadneho pátra. Preto chválime prístup a celkovú energiu v kostole. Ďakujeme.

Lucia Poliaková

Ako mi jeden úbožiak ukázal, akí sme úbožiaci

Sedela som v lavici a snažila sa pred začiatkom svätej omše zrekapitulovať svoj život za uplynulý týždeň, keď ma z myšlienok vytrhol rozruch a nezrozumiteľné mrmlanie.

zdroj: www.pixabay.com

Prichádzal akýsi chlap, na prvý pohľad opitý, no keď sa mu človek prizrel lepšie, zbadal veľkú jazvu na hlave deformujúcu aj celú tvár a zjavné postihnutie. Nuž, nevyzeral a nesprával sa ako „typický model“ kresťana v kostole. A to ľudí vyrušovalo. Priam som počula tie myšlienky: „V takomto stave prísť na omšu... Že sa nehanbí...“ „Mali by ho vyvieť von, je to neprístojné, určite bude vyrušovať...“ „Ešteže si sadol tak ďaleko odo mňa...“ Ľutovala som ho pre naše zjavné predsudky.

Keď sa hodil na kolená a polohlasne jachtal svoju modlitbu, bolo mi jasné, že má srdce pokornejšie než mnohí z nás. Veru, naša pýcha sa ukázala v plnom svetle, keď zaznelo: „Dajte si znak pokoja.“ Na ten obraz, ako čaká s vystretou rukou a keď pochopí, že zbytočne, nezaбудnem. Moje srdce sa rozkričalo: „Toto sú kresťania, keď odmietnu podať ruku svojmu bratovi?“ No musela som si priznať, že i ja som sa neraz zachovala

podobne, keď sa domáhal mojej pozornosti nejaký chudák na ulici. Nevidím, nepočujem.

Nasledovalo sväté prijímanie. Samozrejme, išli naň aj ľudia, ktorí úbožiakovi odmietli podať ruku. Bolo mi smutno z toho, akí sme pokrytci. Slepí voči svojim hriechom. Neúprimní voči sebe i Bohu. Úbožiak sa tiež postavil, ale nejaká ruka zradu ho chytila za plece a pritlačila naspäť do lavice.

Z kostola som vyšla s rozbúreným srdcom. A s vedomím, že moju ľútosť a modlitbu nepotrebuje ani tak ten úbožiak s postihnutým telom, ako skôr ľudia, ktorí majú postihnutú dušu.

L. Slamková

zdroj: www.pixabay.com

Bude sa konať 13. pešia púť z Chrenovca na Staré hory!

Keď zaznel tento oznam z úst pátra Stanislawa, v duchu som si povedala: „A tento rok pôjdeme aj my!“ A tak som nás po prvýkrát prihlásila. Potom sme sa už nevedeli dočkať! Kedy už bude 8. august a my vyrazíme za novým prázdninovým dobrodružstvom? Na ďalšiu cestu plnú očakávaní! Kúpili sme si nový stan, nafukovačky, pobalili jedlo a potrebné veci a plní očakávaní vyrazili sme na cestu.

Dorazili sme na parkovisko pred kostolom a nikde nikoho! Žiadne auto, žiadny človečik. To nie je možné! My sme si to zle pozreli! Ako to, že tu nikto nie je? A predsa bol! Vo farskom dvore nás privítala vždy usmiata Ad'ka a uistila nás, že všetko je v poriadku. Vraj včas chodia vždy len tí, ktorí idú na púť prvýkrát. A mala pravdu. Kým sme sedeli na lavičkách postupne prichádzali ostatní.

Púť začala svätou omšou. Z kázne pátra Stanislawa zostalo v mojom srdci toto: Púť nie je turistika! A ak mali apoštoli tri roky na to, aby mohli byť pri Ježišovi a kráčať s ním, tak my máme len tri dni! A preto musíme ísť na 200 %! Modliť sa, byť v ti-

chosti, spievať, nasledovať kríž - Krista!

Tu fotka – tam fotka, aby sa nezabudlo, že sme tam boli a vyrazili sme.

Kráčanie sprevádzala modlitba ruženca, krížovej cesty, Hodiniek, či Korunky Božieho milosrdenstva. Nechýbali čítania zo Svätého písma, krátke zamyslenia či vzácne myšlienky pátra. A tak sa cesta mienala. Mat'ka so svojimi speváčkami nás okamžite naladili na správnu nótu a tak sme s úsmevom a dobrou náladou striedali pravú nohu s ľavou. Chlapi sa nedali nijako zahanbiť a vôbec v tejto bohumilej činnosti nehrali druhé husle! Chlap, ktorý spieva modlitby a piesne! Bez hanby, verejne a z plných pľúc! A nie je to farár! Taký muž je veľkým vzorom pre nás všetkých, je proste darom.

Bolesti nožičiek, začínajúce otlaky na prstoch. Nič, čo by dlhoroční pútnici nepoznali! No nás prekvapili už v prvý deň. Aj keď sme mali nejaké svoje náplaste, nebolo to nič v porovnaní s celoživotnými skúsenosťami zdravotníčky Hanky, ktorá sa o nás vždy s láskavým srdcom postarala.

Keď moja dcéra spadla a rozbila si koleno, hneď pribehlo niekoľko ľudí, ochotných okamžite pomôcť. Ponúkali nám spreje, náplaste, dezinfekciu, ale aj milé slovo, láskavé srdce, úsmev a spolupatričnosť. A tak mi moje deti povedali to, čo som ja už prvý deň pochopila a v kútiku srdca dávno vedela: „Mami, tu je super, tu každý každému pomáha!“ A tak by to medzi kresťanmi ale aj medzi všetkými ľuďmi malo byť, zovšeobecnila som. No nie je to však samozrejmosťou.

Témou tohoročnej púte bol citát z Písma: „V láske niet strachu.“ (1 Jn 4, 18)

Ľudia, ktorých sme na púti stretli, sú toho živým príkladom! Neviem, či si to uvedomili, keď si túto tému zvolili! Ale vytvorili nádherné spoločenstvo, RODINU, uprostred ktorej stál Kristus. Láska naplnila dom, dvor, chodník, les, lúku, vzduch, skrátka svet, v ktorom sme sa pohybovali. Ich láska, naša láska, Kristova láska.

A v nej pre mňa nebolo žiadneho strachu! Veľmi rýchlo som pochopila, že všetko je dokonale premyslené, naplánované, zabezpečené. A keď sa stalo niečo nepredvídané, hneď sa našli niekoľkí ochotní

pomôcť každému. Či malému, či veľkému, či mladému, či staršiemu, bez rozdielu. Boli sme jedna veľká rodina, v ktorej vďaka láske neostal priestor pre strach.

V mojom svete, v ktorom som riešila vážne problémy, zlý zdravotný stav člena rodiny, problémy v práci, neistotu z toho, čo bude, bola táto púť darom od Boha. A časom duchovnej obnovy, ktorú som tak veľmi potrebovala.

Vedela som, že Pán sa nikdy nenechá zahanbiť vo svojej štedrosti. A ani teraz tomu nebolo inak. Púť bola úžasným prázdninovým dobrodružstvom s Bohom v kruhu rodiny a spoločenstva, ktorého súčasťou sme sa na chvíľu stali. Ďakujeme Vám všetkým, že ste nás medzi seba prijali, za všetko, čo robíte, lebo to robíte dobre a s láskou! Ste pre nás veľkým vzorom. Ďakujeme, že ste!

A rovnako ako moje deti aj ja verím, že sa o rok budeme môcť opäť k Vám pripojiť a putovať spolu s Vami.

A. Hirešová

Prvýkrát na púti na Staré Hory

Na púť na Staré Hory som sa tento rok vybrala po prvýkrát. Táto skúsenosť pre mňa znamenala omnoho viac, než som očakávala. Bola to cesta, ktorá mi otvorila oči a srdce, pomohla mi uvedomiť si, aké dôležité je vyrastať vo farnosti a byť súčasťou komunity, kde sa človek cíti prijatý a milovaný.

Našu skupinu pútnikov tento rok tvorilo okolo 67 pútnikov. Už od úplného začiatku som cítila, že každého z nich vedie Boh a naplnia ho láskou a energiou, ktorá sa prenášala aj na mňa. Táto energia ma povzbudzovala a pomohla mi prejsť celý tento čas s vnútornou silou, ktorú som si predtým ani neuvedomovala. Spoločne sme kráčali, modlili sa, spievali. Bola som za každého pútnika nesmierne vďačná, pretože práve oni priniesli do tejto púte tú jedinečnú duchovnú atmosféru.

Tieto tri dni boli pre mňa obdobím intenzívnej duchovnej obnovy. Vnímal som Božiu prítomnosť na každom kroku. Boh sa mi často prihováral prostredníctvom niektorých ľudí, ktorých som stretla na tejto púti. Títo ľudia mi pomáhali niesť môj osobný kríž až pred tvár Panny Márie. Ich slová, úsmevy a povzbudenia mi ukázali, že Boh na mňa dáva pozor a vedie ma, aj keď to nie vždy vidím alebo cítim.

Tento rok bola púť tematicky zameraná

na myšlienku „V láske niet strachu.“ (1Jn 4, 18)

Táto téma pre mňa nabrala obrovský význam. Uvedomila som si, že práve láska,

ktorú som počas týchto dní zakúsila, ma zbavila mnohých obáv a pochybností. Láska, ktorá vyžarovala z každého pútnika, zo mňa vyhnala strach a naplnila ma pokojom a dôverou v Božiu prítomnosť.

Keď sa obzriem späť na tieto dni, som nesmierne vďačná Pánovi za túto úžasnú skúsenosť. Táto púť mi pomohla nielen prehľbiť moju vieru, ale aj uvedomiť si, aká obrovská je Božia láska a ako veľmi nás všetkých

miluje. Verím, že toto duchovné prebudenie si ponesiem so sebou aj do bežného života a že ma bude inšpirovať kráčať s Bohom každý deň. Púť na Staré Hory sa pre mňa stala symbolom nielen fyzickej cesty, ale aj cesty duchovnej, ktorá ma priviedla bližšie k Bohu a k sebe samej. V láske totiž skutočne niet strachu, a to je posolstvo, ktoré si uchovám v srdci navždy.

M. Kulavjaková

Držme sa pevne našej viery

Mnohí z nás, ktorí čítame tento časopis, sme veriaci alebo sa aspoň za veriacich považujeme. Ale čo to znamená pre náš život? Predovšetkým to, že veríme v Trojjediného Boha a v jeho dobrotu a lásku, dodržiavame Božie prikázania, pri pohlúdení prosíme Pána Boha o odpustenie a prejavujeme Božiu lásku a milosrdenstvo ľuďom okolo nás.

Ak si chceme zachovať vieru a chceme zostať verní Bohu, je potrebné plniť Božiu vôľu. Na plnenie Božej vôle nám dáva náš Trojjediný Boh svojho Ducha Svätého aj všetky potrebné milosti. Neodvracajme sa ľahkovážne od našej katolíckej viery. Otvorme svoje srdce Božím milostiam a jeho požehnaniam. Odhodlane slúžme Bohu a blízkym po všetky dni svojho života. Často prijímajme Eucharistiu, modlime sa a v modlitbách prosme o Božie milosrdenstvo a ochranu Panny Márie a všetkých svätých.

Pán Boh dopustí, aby sa nám v živote diali aj zlé veci. Vtedy sme podrobení skúškam, ako sa zachováme. Tým sa upevňuje naša viera. Ale určite ste už pri zlých veciach zažili aj Božiu milosť a požehnanie. Nech by boli naše skúšky akokoľvek ťažké a naoko nezvládnuteľné, vždy dostaneme potrebnú milosť ich všetky prekonať a dokonca i prijať. Od skúšok nie je ušetreň nikto. Ale každé trápenie, každý kríž, každá bolesť nás približujú k Bohu. Lebo inak by sme sa stratili a strhol by nás príval zlých myšlienok a hriešnych konaní, po ktorých by zostala po nás len spúšť. Až keď hlboko zakúsime bezradnosť v daných situáciách, hriechoch a slabostiach, priam až totálnu nemohúcnosť, vtedy z hĺbky srdca prirodzene prosíme o záchranu „Pane, Bože, pomôž mi!“ Hovorí sa, že až keď sme na kolenách, vtedy sme najbližšie k Bohu. Preto veriaci nachádzajú vždy v Božom riadení svoj vnútorný pokoj a pocit istoty.

Dôležité je, aby sme neprestávali veriť, aby sme stále načúvali, čo každému z nás

osobitne hovorí mocou Ducha Svätého cez naše dobré svedomie. Boh nás vo svojom milosrdenstve stále miluje, volá, hľadá, ale ponecháva nám slobodu a je na nás, ktorou cestou pôjdeme. Boh je stále pri nás, vedie nás – len sa nebojme ho počúvať a on bude konať. Odstráňme prekážky – hriech, hnev, zlobu, rúhanie, osočovanie a pýchu. Nemyslime si, že sme viac ako Boh, že sme spravodliví a sebestační. Majme čas na Boha, na modlitbu – rozhovor s ním. Lebo ak Boha nebudeme mať, na nič nebudeme mať čas. Uštveme sa, lebo nám bude chýbať Boží pokoj. Povzbudzujme sa Božím milosrdenstvom, ktoré nás vedie k nekončnej dôvere a záchrane z priepasti našej biedy. Len Boh je naša nádej a spása. Uvedomme si to najmä teraz, keď sa blíži narodenie nášho Spasiteľa.

Všetkým prajem pekné sviatky, veľa radosti, pokoja, Božieho požehnanie, výhru v každej skúške, pevnú vieru a odvahu si ju zachovať.

A. Ondrejovičová

Boh prítomný v našej každodennosti

S blížiacim sa sviatkom Narodenia Pána máme príležitosť vniesť viac pokoja aj do našich povolaní. Mnohé profesie strávia vianočné sviatky nekončiacou prácou. Čím viac býva naša práca náročná a plná výziev, čím viac jej obetujeme z nášho osobného života, tým presvedčivejšie v nás môže rásť túžba po zaslúženom uznaní a odmene.

Väčšina z nás bola v detstve vychovaná v očakávaní vianočných darčiekov za dobré známky a správanie. Realita života je ale iná. V každej profesii môžeme naraziť na častý nevďak, ohováranie a nepríjemné správanie zo strany ľudí, či už verejnosti, kolegov alebo nadriadených. A naše zodpovedné plnenie si povinností na to nemá vplyv. Nanešťastie sú tomuto trendu najviac vystavené *pomáhajúce profesie* – zdravotníci, učitelia, policajti či sociálni pracovníci. Určite každý z nás videl človeka, ktorý sa na verejnosti správal k druhým nevhodne.

Nie je jednoduché sa vyrovnáť s podobným správaním, najmä pokiaľ ho v práci/povolaní počas dňa zažijeme príliš veľa. Dobrým sprievodcom nám môže byť pokora. Sám Boží Syn na zemi zažil nesmierne veľa poníženia. Dokonca keď Ježiš pôsobil v Nazarete, mieste, odkiaľ pochádzala jeho rodina a kde vyrastal, ľudia sa nad ním pohoršovali a vysmievali sa mu: „*Vari to nie je tesárov syn?*“ Najviac na Ježiša dav pľul a urážal ho v tej najťažšej chvíli, keď on padal na kolená pod ťarchou kríža nesúc ho na Golgotu. Možno ako liek na bolesť tohto druhu nám Ježiš ukázal, že nech trpíme akýmkoľvek spôsobom, on tú bolesť za nás vytrpel ako prvý až do dna. Vytrpel ju nielen počas pozemského života a ukrižovania, ale aj pri svojom zostupe na samotné dno pekla, aby odtiaľ vyslobodil ľudské duše.

Otázka túžby po odmene má aj metafyzický presah k nášmu vzťahu s Bohom. Môže nás to priviesť do stavu, keď budeme konať predovšetkým so zreteľom na oča-

kávané uznanie. Čo je jednoznačne pasca sebaľúbeho posilňovania nášho ega. A to sa Bohu nemôže páčiť. Ani za najmenší čin milosrdenstva a už vôbec nie za našu prácu nesmieme očakávať od Boha automaticky odmenu. Prečo by sme teda mali mať nárok na vďaku od iných ľudí? Ak nejaké z našich skutkov a práca prinesú dobré plody a pomôžu iným, tak len vďaka Božej milosti.

Jedným z pohľadov na problém je to, že normálnym stavom ľudskej spoločnosti v pozemskom svete nie je súlad a morálnosť. V minulosti v nej prevládala skôr bezbrehá agresivita, závisť a bezohľadné súperenie. Machiavelli, ktorý bol bystrým politickým pozorovateľom, napísal radikálnu myšlienku: „*Ľudská prirodzenosť je zvrátená. Podvodník nikdy nebude mať núdzu o obete svojich klamstiev.*“ Dnes si užívame mnohé výhody, ktoré v minulosti neexistovali. O spravodlivejšie zákony, sociálnu a zdravotnú starostlivosť, náboženskú toleranciu a bezplatné vzdelanie pre každého sa v minulosti zaslúžila malá hrstka odhodlaných ľudí. Tuberkulóza bola v minulosti neliečiteľnou chorobou a tisícročia na ňu zomierala nie malá časť populácie. Lekári, ktorí presadzovali očkovanie proti tejto chorobe, čelili často osobným útokom. Dnes túto chorobu takmer nepoznáme. Keby nepriazeň a výsmech spoločnosti odradil vynálezcov, ktorí sa možno často cítili osamelí, dnes by sme nemali telefóny, autá, vlaky, elektrinu, práčky, žiarovky, ani internet.

Osvedčeným spôsobom ako vykonať prácu, v ktorej veľmi často čelíme

problémom a zlyhaniu, je odosobniť sa od nej. Ako povedal sv. František z Assisi: „Človek je len tým, čím je pred Bohom. Nič viac a nič menej.“ Pre podstatu našej duše nemajú názory iných ľudí absolútne žiadnu hodnotu. Naša ľudská hodnota nie je určená prácou, štúdiom, povoláním, ako ani naším výzorom či majetkom. Všetko pozemské nám raz bude vzaté. Prídu zdravotné problémy. Prídeme o krásu a silu svojho tela. Odídeme do dôchodku a už sa nebudeme môcť stotožniť s našou prácou. Vedomosti zabudneme. Môžeme stratiť kamarátov, blízkych a partnerov. Prísť o majetok sa dá cez noc. Zostať nám môže len náš vzťah s Bohom. A práve náš vzťah s Bohom dlhodobo určuje kvalitu nášho života.

Preto je tak dôležité nikdy neprestať bojovať proti siedmym hlavným hriechom - pýche, lakomstvu, závidosti, hnevu, smilstvu, obžerstvu a lenivosti - ktoré nás bez diskusie vzdiaľujú od Boha ako aj od našich blízkych. Morálne cnosti si musíme zaslúžiť, vybojovať so sebou samým a častokrát pôjdeme proti prirodzenosti nášho tela a mysle. Zmienené slová sv. Františka znamenajú aj, že akýkoľvek „neúspech“

v živote nemusí byť neúspechom v Božích očiach. On vie, že ťažké obdobie zvládneme. Dôveruje a pomáha nám. Neprijemnosti musíme len vydržať a počkať, kým sa situácia zmení k lepšiemu. Veď bolesť a prekážky sú časťou pozemského života.

Podobne musí o svoju morálku bojovať aj spoločnosť. Jej hodnoty vytvára každý jeden človek. A atmosféru v spoločnosti vytvárajú aj každodenné stretnutia a rozhovory ľudí. Prejavme teda vďaku. Milými slovami poďakujme. Prejavme súcit a pochopenie trpiacemu spolužiakovi, chorému staršiemu členovi rodiny alebo unaveným rodičom.

Traja mudrci z východu putovali neskutočnú diaľku, aby sa stretli s Mesiasom. Aj keď ľudom, s ktorými sa cestou stretli, sa mohla ich neistá cesta zdať bláznovstvom. Za strasti a vynaložené úsilie nečakali nič. Sami sa prišli pokloniť a darovať Božiemu Synovi to najcennejšie, čo každý z nich mal. A tým dosiahli naplnenie svojho života.

J. M. Matiaško

PRAVIDELNÉ AKTIVITY PRE DETI A MLADÝCH
FARNOSŤ CHRENOVEC – BRUSNO 2024/2025

STRETNUTIE MINIŠTRANTOV	PO 16:00	DETSKÝ ZBOR SOM MACKO	NE 10:00
SPOLOČENSTVO DETÍ OÁZKA	UT 16:00	DETSKÉ SVÄTÉ OMŠE	ŠT 17:00 + NE 11.00
SALETÍNSKA OÁZA MLADŠÍCH	PIA 17:00	SPOLOČNÁ NEDELA (1. V MESIACI)	16:00
SALETÍNSKA OÁZA MLADÝCH	SO 19:00	MLÁDEŽNÍCKA ADORÁCIA	19:30
PRVOPRIÍMAJÚCE DETI		POSLEDNÁ SOBOTA V MESIACI	
TÝŽDEŇ 1	ŠTVRTOK 17:00 detská sv. omša (začínáme 5.9.)	TÝŽDEŇ 2	ŠTVRTOK 16:00 katechéza (začínáme 12.9.)
PRVOPIATKOVÝ TÝŽDEŇ			
Nie sú stretnutia, len sv. omše a adorácie. Možnosť spovede a prvopiatočková svätá omša.			

Detské sväté omše

„Ovečka 100-večka stratila sa nám, Pán Ježiš povedal: Ja ťa pohľadám!“ Aj takáto pieseň sa ozýva z kostola každý štvrtok a nedeľu, keď slúži detské sväté omše páter Stanislav Pyzik MS.

Vítaní sú tu všetci, ale najmä deti, ktoré chcú byť bližšie k Ježišovi. Svätá omša je plná hudby, spevu, ale aj tanca pri ukazovačkách. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa podieľajú na tom, aby si deti mohli budovať svoj vzťah s Ježišom.

M. Slosiarová

Litánie k Božiemu Dieťaťu

Buď pozdravené, Dieťa Ježiš, plné milosti, milosrdenstva a pokoja. Ty si najkrajší z ľudských synov a požehnaným plodom Najčistejšej a Nepoškvrnenej Panny Márie. Ó, Ježišu! Ty si najmocnejším Pánom neba a zeme. Verím v Teba, dôverujem Ti a v nádeji Ťa prosím: Dieťa Ježiš

Vyslyš ma – lebo Ty všetko môžeš
Nadchni ma
Kraľuj mi
Podrž ma
Posilni ma
Nauč ma jemnosti
Daruj mi pokoj
Obráň ma od zlého
Chráň ma
Veď ma
Žehnaj ma
Bdej nado mnou
Uč ma
Osvieť ma
Očisti ma

Zľutuj sa nado mnou
Spas ma

Ó, môj dobrý Ježišu. Prichádzam k Tebe so srdcom plným vrúcnej lásky a vďačnosti. Pre svoju nehodnosť a úbohosť Ťa prosím, ó, Božie Dieťa, očisti moje srdce Tvojím milosrdným pohľadom a rukou, ktorou žehnáš svet. Priviň ma k svojmu ľútostivému a súcitnému Srdcu a vypočuj moje prosby.

*L. Slamková
Zdroj: FB*

Detské a mládežnícke aktivity

Detské spoločenstvo Oázka

**Godzone
tour
B. Bystrica**

Milión detí sa modlí ruženec

Tábor spoločenstva mladších a mladých SOM Chrenovec

Púť Krakow

Vítame v rodine Cirkvi:

Klára Dobišová,	Chrenovec-Brusno
Viktória Kajzer,	Jalovec
Marek Homola,	Chrenovec-Brusno
Sedrik Šimora,	Chrenovec-Brusno
Anna Mária Kaločaiová,	Kojšov
Damián Fantura,	Chrenovec-Brusno
Eliška Iglarčíková,	Chrenovec-Brusno
Peter Kapša,	Prievidza
Mauricio Billa,	Jalovec
Ema Orthová,	Nováky
Yvor Lekár,	Chrenovec-Brusno
Boris Hájovský,	Ráztočno

Blahoželáme k sviatosti manželstva:

Michal Mihálka, Prievidza a Kristína Folentová, Prievidza
Adam Gunda, Chrenovec-Brusno a Sarah Luluhoá, Chrenovec-Brusno
Matúš Dobrotka, Chrenovec-Brusno a Ľudmila Pipišová, Hontianske Tesáre

Lúčime sa s nádejou na stretnutie:

Silvia Palatická	49 r.	Handlová
Oľga Podolcová	81 r.	Chrenovec-Brusno
Ján Gabala	98 r.	Chrenovec-Brusno
Rudolf Trgiňa	71 r.	Chrenovec-Brusno
Anna Lenhartová	82 r.	Chrenovec-Brusno
Jozef Vican	68 r.	Jalovec
Jozef Majerčák	69 r.	Ráztočno
Ľudovít Krcho	85 r.	Ráztočno
Jozef Šovčík	80 r.	Lipník
Anna Matiašková	66 r.	Malá Čausa
Anna Valachová	93 r.	Veľká Čausa
Anna Šestáková	83 r.	Ráztočno
Mária Šovčíková	86 r.	Lipník
Anna Čampiňová	95 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Gabalová	97 r.	Chrenovec-Brusno
Peter Znamenák	91 r.	Lipník
Alojzia Uhrinová	79 r.	Chrenovec-Brusno
Margita Beláková	88 r.	Malá Čausa
Eva Schlengerová	80 r.	Chrenovec-Brusno
Jozef Homola	75 r.	Chrenovec-Brusno
Drahomíra Vámošová	70 r.	Prievidza
Viera Klátiková	80 r.	Bratislava
Stanislav Lenhardt	82 r.	Lipník
Ladislav Bánhyd	71 r.	Chrenovec-Brusno
Dušan Považan	72 r.	Ráztočno
Mária Filipová	82 r.	Ráztočno
Helena Matiašková	85 r.	Malá Čausa
Anna Luluhoá	77 r.	Morovno
Anna Eahká	90 r.	Chrenovec-Brusno

La Salette - časopis chrenovskej farnosti. Vydáva Rím. - kat. farský úrad Chrenovec - Brusno

Kontakt pre Vaše príspevky: casopislasalette@gmail.com

Šéfredaktor: Mgr. A. Fedorová, **Teologický poradca:** Mgr. Czeslaw Oko MS

Redaktori: M. Mikuško, A. Fedorová, J. M. Matiaško, páter Stanislaw, J. Garajová, L. Poliaková, L. Slamková, A. Hírešová, M. Kulaviaková, A. Ondrejovičová, M. Slosiarová

Grafická úprava: M. Fedor

Tlač: Agentúra Tympany, s.r.o. **Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. 1/1998**

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.